

دانشگاه صنعتی شریف دانشکدهی مهندسی کامپیوتر

گزارش کار آزمایشگاه آزمایشگاه سیستمهای عامل

> گزارش آزمایش شماره ۴ (ایجاد و اجرای پردازهها)

شماره ی گروه: ارشیا یوسفنیا (۴۰۱۱۱۰۴۱۵) گروه: ارشیا یوسفنیا (۴۰۱۱۰۶۰۱۷) محمدعارف زارع زاده (۴۰۱۱۰۶۰۱۷) استاد درس: دکتر بیگی تاریخ: تابستان ۱۴۰۴

فهرست مطالب

١		شرح آزمایش	١
١	پردازههای سیستم و PID آنها	۱.۱ مشاهدهی	
۲	، پردازهی جدید	۲.۱ ایجاد یک	
۵	پردازهها	۳.۱ اتمام کار	
٧	ل	۴.۱ اجرای فای	
٨		فعاليتها	۲

ليست تصاوير

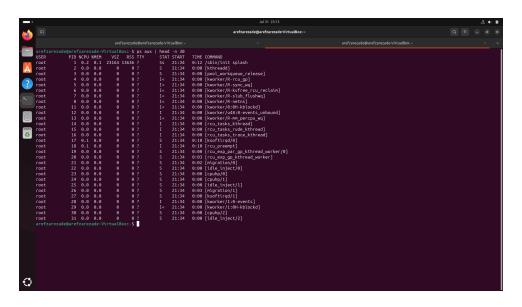
١																			۴	بست	ِ سب	در	جرا	ل ا۔	حال	در	اول	ی	ازه	پرد	ىي	u		١
١																j	init	ى t	٥	داز	، پر	ەي	ربار	1 د	ma	ر n	ستو	، د	ات	يح	وض	ڌ		۲
۲																				ge	tp	id(ر (ستو	، د	،ک	ک	I با	PΠ	ى ر	ڄاپ	-	•	٣
۲																				g	etp	pi	d()	با	بدر	ی ہ	ازه.	پرد	ی	هده	شاه	۵		۴
٣																						fo	rk(با (يد	جد	ئى	دازه	پرد	ت	ساخ	u		۵
۴														ند	فرز	وا	در	ي پ	ەي	دازه	پرد	دو	ئى	فظ	حا	دن	، بو	تقل	مسا	ى ،	ررس	ب	:	۶
۴															ند	رز	و ف	٠ر	پد	ەي	دازه	پرد	ىط	توس	ن	ختله	، مع	إت	بار	ے ع	جاپ	-	•	٧
۵																(شان	بينا	، د	رتى	عبا	پ ،	چار	و	for	k ر	ىتو	. د	جند	ِد چ	جو	9		٨
۶		•														ند	فرز	ی	ِه ک	داز) پر	رای	اجر	مام	ات	ای	ن بر	ئردر	۷,	صبر	کد ہ			٩
۶									ند	نرز	غ ر	٥	از.	پرد	ی	راة	اج	ام	تم	ی ان	براء	ن ب	کرد	بر	ص	ل به	بوط	، مر	کد	ي	جرا	.1	١	٠
٧						(ىلى	اص	٠ر	پا	ی	جرا	-1	ام	اتم	زا	ں ا	پس	"	زند	، فر	ٖەي	ِداز	ل پر	سط	، تو	ديد	ج.	پدر	نن	گرفن	=	١	١
٨														ex	cec	elp	ے و	,	کہ	با ً	ند	فرز	ئى	دازه	پرد	ىط	توس	امه	برنا	ی	جرا	.1	١	۲
٩		•																				fo	rk .	دو	ای	دار	ەي	ِنام	, بر	جى	خرو	-	١,	٣
١.																			f	or	k ،	راي	، دا	لانے	طو لا	کد ہ	- ي	ء, ا:	۱-	ىار	جند	-	١,	۴

	جداول	ليست
٧	مقایسهی دستورات exec	١

۱ شرح آزمایش

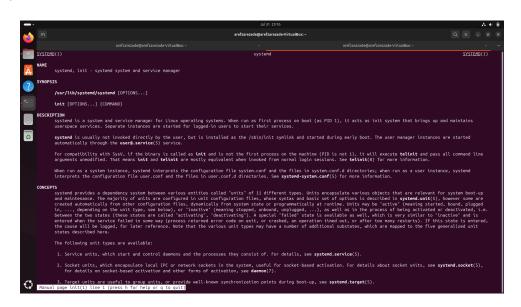
۱.۱ مشاهدهی پردازههای سیستم و PID آنها

۱. با دستور ps aux می توان لیست تمام پردازه های درحال اجرا در سیستم را مشاهده کرد.

شکل ۱: سی پردازهی اول درحال اجرا در سیستم

۲. همانطور که در شکل ۱ میتوان مشاهده کرد، پردازهای که دارای PID=1 میباشد، init نام دارد. در شکل
۲ میتوان اطلاعات مربوط به man init را مشاهده کرد. در ادامه، توضیحاتی درمورد آن میدهیم.

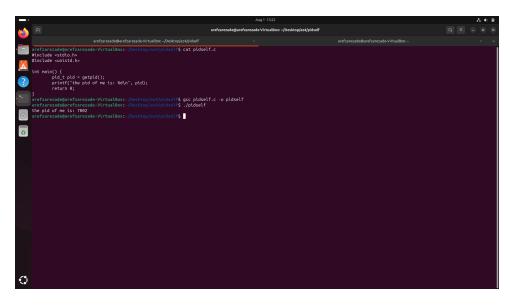

شکل ۲: توضیحات دستور man دربارهی پردازهی

هنگام روشن کردن سیستم، bootloader ابتدا هسته را لود کرده و هسته بعد از کارهایی مانند آماده کردن حافظه، file system و ... پردازه ی init را اجرا میکند. این پردازه، با خواندن فایلهای مربوط به

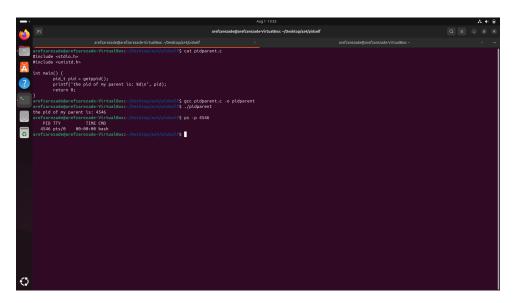
configuration سیستم را به درستی آماده کرده و سرویسها و پردازههایی که برای سیستم مورد نیاز هستند را اجرا میکند. به بیان دیگر، این پردازه پدر تمام پردازههای سیستم است و مدیریت پردازهها برعهدهی آن است.

۳. تابع ()getpid تابعی است که PID مربوط به پردازهای که آن را فراخوانده است را خروجی میدهد. خروجی
آن از نوع pid_t است که در اکثر مواقع مانند int عمل میکند. در شکل ۳ میتوانید کدی که از آن استفاده میکند و اجرا شدن آن را مشاهده کنید.

شكل ٣: چاپ PID با كمك دستور ()getpid

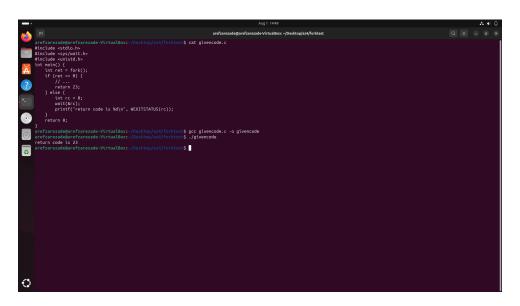
- ۲.۱ ایجاد یک پردازهی جدید
- ۱. در شکل ۴ میتوانید کد این برنامه و خروجی آن و همچنین پردازهی پدر آن را مشاهده کنید.

شکل ۴: مشاهدهی پردازهی پدر با (getppid)

همانطور که میتوان مشاهده کرد، پردازهی پدر این برنامه bash است. وقتی که ترمینال را اجرا میکنیم، ترمینال یک پردازه bash را ایجاد میکند که وظیفهاش اجرای دستورات وارد شده در ترمینال است. وثتی برنامهای را در ترمینال اجرا میکنیم، این پردازهی bash یک پردازهی جدید ساخته که آن پردازه برنامه را اجرا میکند.

۲. در شکل ۵ میتوانید این کد و اجرای آن را مشاهده کنید.

شکل ۵: ساخت پردازهی جدید با (fork

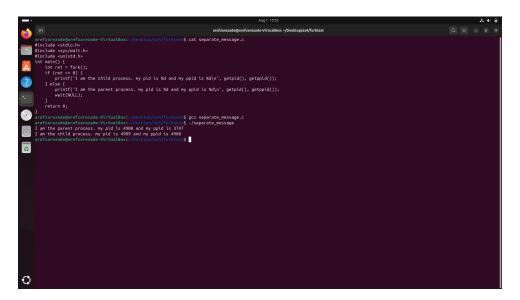
این کد ابتدا تابع ()fork را اجرا میکند. این تابع یک کپی از پردازه میسازد. خروجی تابع ()fork برای پردازه ی پدر، PID فرزند است، و خروجی آن برای پردازهی فرزند، 0 است.

سپس در if کد اجرا شده توسط پدر و فرزند جدا می شود. پردازه ی فرزند وارد if شده و 23 را return می کند. پردازه ی پدر با دستور ()wait صبر می کند تا پردازه ی فرزند اجرایش تمام شده، سپس status مربوط به اتمام اجرای این پردازه ی فرزند در rc ریخته می شود. همچنین با کمک ماکروی ()WEXITSTATUS، مقدار return value

۳. برای اینکه مستقل بودن حافظه را نشان دهیم، به ابتدای کد بالا متغیر shared_var را با مقدار اولیهی 1 اضافه میکنیم. در پردازهی فرزند، مقدار آن را مساوی با 2 کرده و در پردازهی پدر، پس از اتمام اجرای پردازهی فرزند (با دستور (wait) مقدار این متغیر را چاپ میکنیم. همانطور که در شکل ۶ میتوان مشاهده کرد، مقدار چاپ شده، همان مقدار 1 است. این نشان میدهد که حافظهی پردازهی پدر و فرزند مستقل هستند و تغییرات در متغیرهای یکی، روی دیگری تاثیری ندارد.

شکل ۶: بررسی مستقل بودن حافظهی دو پردازهی پدر و فرزند

۹. مانند کد بخش 2 عمل کرده، فقط در if-else، به جای کد آنها، دو عبارت مختلف که شامل PID خودشان و پدرشان است را چاپ میکنیم. همچنین برای اینکه پردازهی پدر، قبل از اجرای پردازهی فرزند تمام نشود و پدرشان است را چاپ میکنیم. همچنین برای اینکه پردازهی پدر، قبل از اجرای پردازهی فرزند تمام نشود و مقدار ppid چاپ شده مطابق انتظار باشد)، در انتهای کد مربوط به پدر، از دستور wait استفاده کردیم. در شکل ۷ می توانید کد و اجرای آن را ببنید.

شکل ۷: چاپ عبارات مختلف توسط پردازهی پدر و فرزند

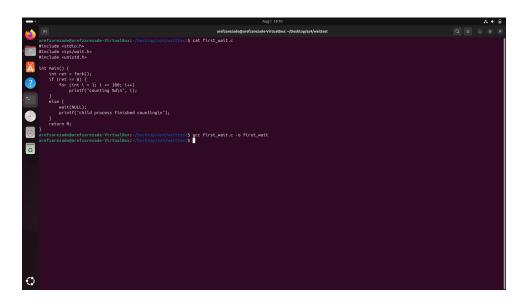
۵. در شکل ۸ میتوان که و همچنین خروجی آن را دید.

شکل ۸: وجود چند دستور fork و چاپ عبارتی بینشان

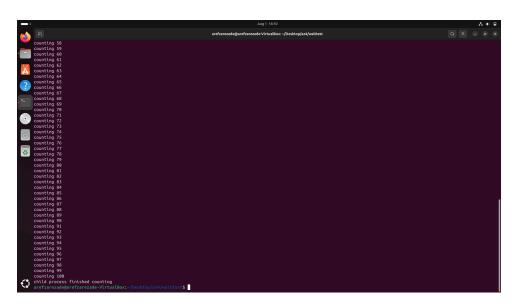
همانطور که می توان مشاهده کرد، الگو و نظم خاصی در ترتیب اجرای پردازههای پدر یا فرزند وجود ندارد. هربار که با fork فرزند جدیدی ساخته می شود، معلوم نیست که پردازهی فرزند ابتدا اجرا می شود، یا پردازهی پدر، یا یکی از پردازههایی که قبلا ساخته شده بودند.

۳.۱ اتمام کار پردازهها

در شکل ۹ میتوانید کد خواسته شده را مشاهده کنید. این کد ابتدا با دستور fork یک پردازه ی جدید میسازد. سپس با if-else شبیه به چیزی که در بخشهای قبل دیدیم، کد اجرا شده ی پردازه ی پدر و فرزند را جدا میکند. در پردازه ی فرزند، عبارات 1 counting تا 100 تا counting چاپ شده، و در پردازه ی پدر با دستور (wait(NULL) و که صبر میکند تا یکی از پردازههای فرزند کارش تمام شود)، تا پابان اجرای پردازه ی فرزند کاری انجام نداده و سپس اتمام کار پردازه ی فرزند را اعلام میکند. چند خط انتهایی اجرای این برنامه را در شکل ۱۰ مینوانید مشاهده کنید.

شکل ۹: کد صبر کردن برای اتمام اجرای پردازهی فرزند

شکل ۱۰: اجرای کد مربوط به صبر کردن برای اتمام اجرای پردازهی فرزند

۲. کد خواسته شده را در شکل ۱۱ میتوانید مشاهده کنید. در این کد، پردازه ی پدر به مدت 1 ثانیه صبر کرده و سپس اجرایش تمام میشود. پردازه ی فرزند ابتدا PID خودش و پدرش را چاپ میکند، سپس 2 ثانیه صبر میکند. پس از این دو ثانیه، پردازه ی پدر به طور قطع کارش تمام میشود. سپس PID خودش و پدر جدیدش را چاپ میکند.

همانطور که میتوان مشاهده کرد، پردازهی پدر جدید، پردازهی systemd که همان init است میباشد. البته در این مورد، PID آن 1 نیست. دلیل آن این است که این یک نمونه از پردازهی systemd که مختص به کاربر است میباشد، و نه systemd مربوط به سیستم (که در ابتدای بالا آمدن سیستم اجرا می شود).

شکل ۱۱: گرفتن پدر جدید توسط پردازهی فرزند، پس از اتمام اجرای پدر اصلی

۴.۱ اجرای فایل

۱. تفاوت اصلی این دستورات در نحوه ی گرفتن آرگومانهای ورودی، و تعامل با برنامههای موجود در PATH است. این تفاوتها را در جدول ۱ می توانید مشاهده کنید.

آیا PATH را جستجو میکند؟	فرمت گرفتن آرگومانها	نام تابع
خير	تمام آرگومانها در ورودی تابع	execl
خير	آرایهای از آرگومانها	execv
بله	تمام آرگومانها در ورودی تابع	execlp
بله	آرایهای از آرگومانها	execvp

جدول ۱: مقایسهی دستورات exec

۲. کد این برنامه و نمونه ی اجرا شدن آن را در شکل ۱۲ می توانید مشاهده کنید. در این برنامه، ابتدا با دستور fork یک پردازه ی جدید ساخته شده، سپس پردازه ی فرزند با دستور execlp یک پردازه ی جدید ساخته شده، سپس پردازه ی فرزند با دستور execlp یستور خواسته شده را انجام می دهد. البته طبق راهنمایی، دو بار باید Is را در آرگومانهای تابع execlp بیاوریم. دلیل آن این است که اولین Is نشان می دهد کدام دستور/برنامه باید اجرا شود، و دومین Is مربوط به آرگومان اول دستور اجرا شده که همان Is g h است می باشد.

شکل ۱۲: اجرای برنامه توسط پردازهی فرزند با کمک execlp

٢ فعالتها

• گروههای پردازهای برای گروهبندی پردازههای مشابه و سادگی در انجام بعضی کارها وجود دارند. از کاربردهای آن میتوان به این موضوع که signal broadcasting وجود دارد اشاره کرد. به این صورت که با اجرای یک دستور، میتوان سیگنالی را به همهی پردازههای آن گروه فرستاد اشاره کرد[۱]. گروهبندی پردازهها در جاهایی مانند pipeline کردن دستورات نیز کاربرد دارد.

دستورات setpgid و getpgrp به ترتیب برای گروهبندی پردازه (اضافه کردن یک پردازه به یک گروه) و گرفتن group ID پردازه به کار میروند [۲].

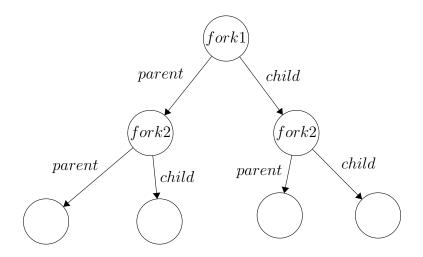
نحوهی اجرا کردن setpgid به این صورت است:

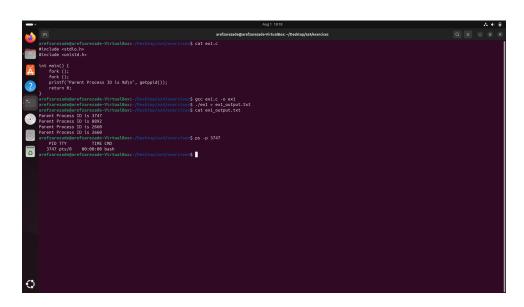
setpgid(pid, pgid)

آرگومان اول، PID پردازهای است که میخواهیم آن را گروه بندی کنیم. اگر 0 باشد، به معنای پردازهای که آن را صدا کرده است می باشد.

آرگومان دوم، PGID یا group ID مربوط به گروهی که میخواهیم پردازه را در آن قرار دهیم است. اگر 0 باشد، به معنای این است که PGID را مساوی با PID قرار دهیم.

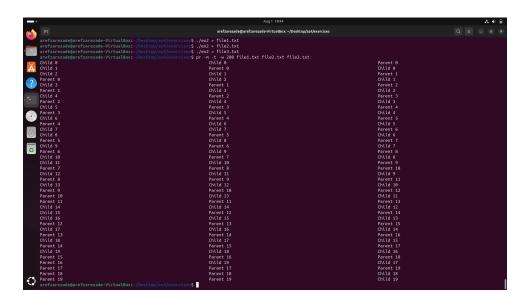
• درخت آن به صورت زیر است. در درخت زیر، هر راس میانی را یک fork در نظر گرفته، و فرض کردهایم پردازه ی پدر راس سمت چپ بعد از fork است، و پردازه ی فرزند سمت راست. همچنین هر برگ، پردازه ای است که به عبارت چاپ شده رسیده است. همچنین خروجی این کد را در شکل ۱۳ می توانید مشاهده کنید.

شکل ۱۳: خروجی برنامهی دارای دو fork

• این برنامه را با یک تغییر کوچک اجرا کردیم، و آن تغییر کوچک flush کردن stdout پس از هر عبارت printf است. دلیل این کار این است که بتوان خروجی کد را در فایل ریخت، و خروجی آن مانند خروجی هنگام اجرای آن در ترمینال باشد. سپس مطابق شکل ۱۴، سه بار این کد را اجرا کرده و خروجیها را کنار هم می گذاریم.

شکل ۱۴: چند بار اجرای کد طولانی دارای fork

همانطور که از بینظمی ترتیب عبارات چاپ شده میتوان دید، ترتیب اجرای پردازههای پدر و فرزند الگوی خاصی ندارد و ترتیب اجرای آنها توسط سیستم عامل به ظاهر تصادفی به نظر میرسد.

• پردازهی zombie پردازهای است که اجرای آن تمام شده، اما هنوز در process table سیستم عامل وجود دارد [۳].

دلیل حذف نشدن آن این است که پردازه ی پدر با دستوراتی مانند wait وضعیت خروجی آن را دریافت نکرده است. از طرفی، سیستم عامل نمی تواند خودش آن را از جدول پردازه ها حذف کند، زیرا ممکن است در آینده، پردازه ی پدر با دستور wait یا دستورات مشابه، بخواهد وضعیت خروجی آن پردازه را بررسی کند.

مراجع

- [1] Michael Kerrisk. credentials(7) Process Group and Session Model. Accessed: -2025-08 02. 2024. URL: https://man7.org/linux/man-pages/man7/credentials.7.html.
- [Y] Michael Kerrisk. setpgrp(2) Linux manual page. Accessed: .2025-08-02 2024. URL: https://man7.org/linux/man-pages/man2/setpgid.2.html.
- [7] Wikipedia contributors. Zombie process. Accessed: 2025-08-02. 2025. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Zombie_process.